Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν

Τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ Ἀνάστασις

* * *

Κυριακῇ ΚϚ΄ - ΛΑ΄ Δεκεμβρίου

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων καὶ Δικαίων Θεοπατόρων, Ἰωσὴφ τοῦ Μνήστορος τῆς Ἁγίας Παρθένου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου, καὶ Δαυῒδ τοῦ Προφήτου καὶ Βασίλεως.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β΄.

Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ, τῷ Δαυῒδ τὰ θαύματα τῷ Θεοπάτορι. Παρθένον εἶδες κυοφορήσασαν· μετὰ Ποιμένων ἐδοξολόγησας· μετὰ τῶν Μάγων προσεκύνησας, δι᾽ Ἀγγέλου χρηματισθείς. Ἱκέτευε Χριστὸν τὸν Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄.

Ἡ Γέννησίς Σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως· ἐν Αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, Σὲ προσκυνεῖν τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ Σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους Ἀνατολήν. Κύριε δόξα Σοι.

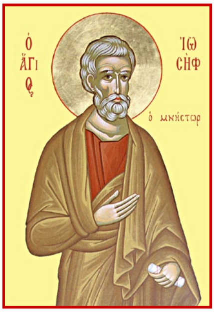

Κοντάκιον.

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εὐφροσύνης σήμερον, Δαυῒδ πληροῦται ὁ θεῖος, Ἰωσήφ τε αἴνεσιν, σὺν Ἰακώβῳ προσφέρει· στέφος γάρ, τῇ συγγενείᾳ Χριστοῦ λαβόντες, χαίρουσι, καὶ τὸν ἀφράστως ἐν γῇ τεχθέντα, ἀνυμνοῦσι καὶ βοῶσιν· Οἰκτίρμον σῷζε τοὺς Σὲ γεραίροντας.

Μεγαλυνάριον.

Μνήστωρ τῆς Παρθένου ὁ Ἰωσήφ, καὶ φύλαξ ἐδείχθη, Θεοπάτωρ δὲ ὁ Δαυΐδ· Ἰάκωβος δ᾽ ὁμαίμων, τοῦ Λόγου ὠνομάσθη· διὸ ἐν τῇ Γεννήσει Χριστοῦ συγχαίρουσι.

Στίχοι.

Εἰς τὸν Ἰωσήφ.

Τιμῶ Ἰωσὴφ Μνήστορα τῆς Παρθένου,
Ὡς ἐκλεγέντα φύλακα Ταύτης μόνον.

Εἰς τὸν Ἰάκωβον.

Σὺ τέκτονος παῖς, ἀλλ᾽ ἀδελφὸς Κυρίου·
Τοῦ πάντα τεκτήναντος ἐν λόγῳ Μάκαρ.

Εἰς τὸν Δαυΐδ.

Ἐγὼ τί φήσω, μαρτυροῦντος Κυρίου,
Τὸν Δαυῒδ εὗρον, ὡς ἐμαυτοῦ καρδίαν;

* * *

Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν

Ἰωσὴφ ὁ Δίκαιος καὶ Μνήστωρ τῆς Θεοτόκου ἦτο υἱὸς τοῦ Ἰακὼβ (Ματθ. α΄ 16), γαμβρὸς δὲ καὶ ἑπομένως υἱὸς πάλιν (Λουκ. γ΄ 23) καὶ Ἠλεὶ (ὅστις καὶ Ἐλιακεὶμ καὶ Ἰωακεὶμ καλεῖται καὶ εἶναι ὁ τῆς Παρθένου Μαρίας πατήρ).

Οὗτος κατήγετο ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα καὶ ἐκ τῆς οἰκογενείας τοῦ Δαυΐδ, κατῴκει δὲ εἰς τὴν Ναζαρέτ. Ἦτο δὲ ὁ μακάριος Ἰωσὴφ τέκτων τὴν τέχνην καὶ γέρων τὴν ἡλικίαν, ὅτε κατ᾽ εὐδοκίαν Θεοῦ ἐμνηστεύθη τὴν Παρθένον Μαρίαν, ἵνα ὑπηρετήσῃ Αὐτὴν εἰς τὸ μέγα Μυστήριον τῆς Ἐνσάρκου Αὐτοῦ Οἰκονομίας. Ἐτελεύτησε δέ, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν Πατέρων, μετὰ τὸ 12ον ἔτος ἀπὸ τῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως.

* * *

Ἰάκωβος δέ, ὁ ἀδελφὸς τοῦ Κυρίου, ἦτο υἱὸς τοῦ Ἰωσὴφ τοῦ Μνήστορος ἐκ τῆς γυναικός, τὴν ὁποίαν εἶχε πρὶν μνηστευθῇ τὴν Ἀειπάρθενον· ὡς ἐκ τούτου ἐλέγετο υἱὸς Αὐτῆς καὶ ἀδελφὸς τοῦ Κυρίου, ὡς καὶ Αὐτοῦ νομιζομένου υἱοῦ τοῦ Ἰωσήφ.

Οὗτος κατέστη πρῶτος Ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων, χειροτονηθεὶς ὑπ᾽ Αὐτοῦ τοῦ Κυρίου, ἐπωνομάσθη δὲ Ὠλβίας, δηλαδὴ Δίκαιος, διὰ τὴν ἄκραν αὐτοῦ ὁσιότητα καὶ δικαιοσύνην. Ἀναβὰς δὲ ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ Ναοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα καὶ κηρύξας ἐκεῖθεν μεγάλῃ φωνῇ ὑπὲρ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλιθοβολήθη ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ συνετρίβη τὴν κεφαλὴν διὰ ξύλου ὑπό τινος γναφέως, οὕτω δὲ παρέδωκε τὴν μακαρίαν ψυχήν του εἰς χεῖρας Θεοῦ.

* * *

Δαυῒδ δέ, ὁ Προφήτης καὶ Βασιλεύς, ἦτο υἱὸς τοῦ Ἰεσσαί, γεννηθεὶς εἰς τὴν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας ͵απε΄ (1085) ἔτη πρὸ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εὑρίσκετο δὲ ἐν Γαβαᾷ.

Τὸν Νόμον Κυρίου ἐδιδάχθη παρὰ τοῦ Προφήτου Νάθαν, προεφήτευσε δὲ ἔτη τεσσαράκοντα. Ὁ δὲ Νάθαν προεγνώρισεν, ὅτι ὁ Δαυῒδ θέλει παραβῇ τὸν Νόμον Κυρίου καὶ θέλει μοιχεύσει τὴν Βηρσαβεέ· ὅθεν ἔσπευσε νὰ ὑπάγῃ πρὸς αὐτόν, ἵνα τοῦ ἀναγγείλῃ τὴν μέλλουσαν ἁμαρτίαν, καὶ κατὰ συνέπειαν ἐμποδίσῃ τοῦτον ἀπ᾽ αὐτῆς. Ἀλλ᾽ ὁ φθονερὸς διάβολος ἠμπόδισε τὸν Νάθαν μὲ τοῦτον τὸν τρόπον· ἀπαντήσας δηλαδὴ ὁ Νάθαν καθ᾽ ὁδὸν νεκρὸν ἐσφαγμένον καὶ γυμνόν, ἐσταμάτησεν ὅπως ἐνταφιάσῃ αὐτόν, ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἥμαρτεν ὁ Δαυΐδ. Ὅθεν τοῦτο μαθὼν ὁ Νάθαν, ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον του κλαίων καὶ ὀδυρόμενος. Ἀφοῦ δὲ ὁ Δαυῒδ ἐθανάτωσε τὸν Οὐρίαν, τὸν ἄνδρα τῆς Βηρσαβεέ, ἔπεμψεν ὁ Κύριος τὸν Νάθαν καὶ ἤλεγξεν αὐτόν. Πολὺ δὲ μετανοήσας καὶ κλαύσας ὁ Δαυῒδ διὰ τὰς δύο ἁμαρτίας του καὶ φθάσας εἰς γῆρας βαθὺ ἀπέθανε καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ.

Τῶν Ἁγίων τούτων ἡ Σύναξις τελεῖται ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῷ Ἀποστολικῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, ἐν τῷ σεβασμίῳ οἴκῳ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις.

Ταῖς τῶν Σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

❖